

avant..!

ha arribat l'hora
• dels jesuïtes •

el buit a la república

Es indubtable que l'atenció pública actual giravolta entre les actituds dels elements extremistes de dreta i d'esquerra.

Uns i altres han aconseguit posar-se a primer terme i atreure's tot l'interès polític de l'actualitat.

les dretes...

...en actiu, que podríem dir-ne els reaccionaris monàrquics cavernosos, fan els possibles d'obstruir les poques conquestes que la democràcia ha obtingut de l'aristocràcia i de la teocràcia.

Així hem pogut veure en els darrers esdeveniments de Vascònia que per assolir el seu objectiu no regatejaren medis, ni aquells que són més contradictoris amb el més ínfim sentiment religiós, ço que ben clarament demostra que amb el nom d'una defensa a les lliures manifestacions de l'esperit religiós s'oculta la més baixa ofensiva d'uns interessos inhumans i individuals què, a la caiguda del seu predomini volen arrossegar les víctimes que la seva grapa horripilant pugui arreplegar com el llop que cau a la timba amb l'ovella que vol cruspir-se.

Aquestes dretes en la seva acció pertorbadora estan afavorides per innumbrables avantatges. Els hàbits pesen més que les voluntats i avui encara, malgrat tots els esforços dels pensadors liberals, no s'ha pogut aconseguir extraure de les consciències dels homes de les terres ibèriques la temença, dels poders sobrenaturals de la creu i del sabre. Per altra part una actitud de protesta que en un obrer li reporta, un atropell al seu físic, una persecució sistemàtica o un anihilament a la seva vida, i per tant de la seva família, a un reaccionari d'aquests, un senyoret de dreta esdevé una senzilla amonestació que l'insinua encara més a iniciar un camí de màrtir de cartolina. Els més moderats que malgrat tots se'ls ha permès adquirir etiqueta de republicans per a integrar l'aparell governamental negaran el seu ajut a la República des del lloc on manca un veritable republicà.

les extremes esquerres pertorbadores...

...la posició en la qual han quedat simultàniament situats els homes de la generació d'aquest quart de segle, no segueixen altre camí que l'empren en els temps morbosos de la monarquia per l'enderrocament de la qual desplegaron bona part de les seves activitats a l'ensens que anaven fressant-se els viaranys pels quals devien conduir les seves idees per aconseguir més bona justícia i més bona llibertat.

Sigui perquè els impulsos desmesurats de la joventut abans d'entrar a la maduresa fructífera requereixen un espai de temps de meditació, raciocini, conhortament, o sigui perquè han vist defraudades les seves més pregoneres esperances de renovació, el cas és que no ha estat possible assimilar l'actual estat de coses i avui com ahir es veuen situats a l'oposició.

Aquests eterns descontents són els inquiets que el poeta va lloar i que la Natura escolleix per fer-los els propulsors de l'espècie humana perquè prossegueixi el camí de la vida.

és l'hora dels homes de més de 40 anys,...

...ja que la nova generació rebutja la responsabilitat d'endegar el règim instaurat amb l'esdeveniment de la República.

Es indispensable al Govern per portar a cap els seus projectes i aplicar la Constitució que el Parlament ha elaborat i deixat a les seves mans amb les responsabilitats que l'incubeixen, que compti amb una forta opinió favorable i que estigui d'acord amb la seva marxa lenta, moderada, i d'estira i afliuixa.

Per això diem que és l'hora dels homes de més de 40 anys perquè la seva mentalitat republicana estava basada amb un sentit gairebé utòpic i avui amb la realitat nominal de viure en República han d'acceptar-la i encara més defensar-la talment com és o volen que sigui.

¿Aquests homes formaran la superfície plana i seguida per igual que és convenient per a sostenir sempre el mateix nivell en l'actuació del Govern de la República? Es el deure que els exigeix el moment encara que no creiem factible que n'admetin la responsabilitat.

Ens explicarem, aquests homes que al moment d'assaonar el seu intel·lecte s'imprimien damunt d'ells els desastres de la guerra passada i amb un parèntesi d'uns anys de lluita de classes enllaçaren amb els d'oprobri de la dictadura militar, ço que feu que es veiessin envaïts d'una atmosfera de desinterès per les coses col·lectives cobrint-los d'una capa d'indiferència que tant han blasmat els cantadors de la vida.

Avui aquests homes per la seva manera d'actuar semblen desposseïts del que denunciem, però el demà immediat quan la República necessitarà el seu cop d'espalla per tirar endavant, les molècules velles els hauran atret novament a l'antiga posició i faran el buit més llastimós.

J. V. CAMPS.